



ת"פ 61980/02/15 - אירמה ברדנשוילי, אלקו צ'רמשוילי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 61980-02-15 מדינת ישראל נ' ברדנשוילי ואח'

לפני המבקשים נגד המשיבה
כבוד השופט מיכאל קרשן
1. אירמה ברדנשוילי 2. אלקו צ'רמשוילי
מדינת ישראל

החלטה

בקשה להפרדת המשפט

1. לפני בקשה להפרדת המשפט אשר הוגש נגד שני הנאשמים.

2. הנאשמים, אם ובנה, הואשמו בכתב אישום אחד המייחס להם שלושה אישומי גניבה. שני האישומים הראשונים מיוחסים לשני הנאשמים ואילו האישום השלישי לנאשמת 1 בלבד.

לפי עובדות האישום הראשון, ביום 21.11.2014 גנבו הנאשמים בצוותא חדא שני בקבוקי בושם בשווי של כ-1,469 ₪ מחנות סופרפארם בקניון רננים ברעננה.

לפי עובדות האישום השני, במועד לא ידוע בין התאריכים 17.1.2012 - 21.11.2014 גנבו הנאשמים 25 בקבוקי בושם בשווי כולל של כ-16,713 ₪ מסניפים שונים של רשת המשביר לצרכן ברעננה ובכפר סבא.

לפי עובדות האישום השלישי, במועד לא ידוע בין התאריכים 17.1.2012 - 21.11.2014 גנבה נאשמת 1 מספר רב של בקבוקי בושם, תמרוקים, תיקים וארנקים, חומרי ניקיון ומוצרי קוסמטיקה השייכים בין היתר לחנויות המשביר לצרכן, אלדו וללין בשווי של כ-18,000 ₪.

3. בתשובתם לאישום הודו הנאשמים בעובדות האישום הראשון, וכפרו בעובדות האישומים השני והשלישי.



4. אין חולק כי המאשימה צרפה את האישומים ואת הנאשמים, בהתאם למבחנים שנקבעו בסעיפים 86 ו-87 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - "**חוק סדר הדין הפלילי**"). טענת המבקשים היא כי יש להפריד את המשפט נוכח החשש לעיוות דין לנאשמת.

5. וזה מהלך הטיעון שהעלתה ההגנה: אמרת חוץ שמסר המבקש היא בבחינת ראייה מפלילה נגד המבקשת. כל עוד עומדים השניים לדין בכתב אישום אחד רשאית התביעה להגיש כראיה אמרת חוץ זו והראיה תהיה קבילה גם נגד הנאשמת. בכך עלולה התביעה להכניס למשפט "בדלת האחורית" ראייה הסותרת את הכלל הפוסל עדות קרוב.

6. בתגובתה לבקשה טענה התביעה כי האישומים והנאשמים צורפו כדין; כי שלושת האירועים נחקרו על ידי אותם שוטרים; וכי הפרדה "מלאכותית" של שני האישומים שנותרו לדין (האישומים השני והשלישי) תוביל בהכרח להעדת אותם שוטרים פעמיים ואך הנאשמים יאלצו "להגיע כל פעם מחדש, ולנהל עניינם מחדש, והכל בגין אותה מסכת עובדתית ובגין אותו תיק בודד".

דין

7. סעיף 88 לחוק סדר הדין הפלילי קובע את סמכותו של בית המשפט, בכל שלב שעד הכרעת הדין, לצוות על הפרדת המשפט באישום פלוני שנכלל בכתב האישום, או על הפרדת משפטו של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים.

8. סעיף 4 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן - "**פקודת הראיות**"), קובע כי "במשפט פלילי אין הורה וילד כשרים להעיד האחד לחובת משנהו, ואין כופים אחד מהם להעיד לחובת אדם המואשם יחד עם משנהו בכתב-אישום אחד".

סעיף 4 לפקודת הראיות חל בעניינם של המבקשים, ואין תחולה לאיזה מן החריגים לכלל פסילה זה.

9. מובן, ואין צריך לומר, כי אם יופרדו האישומים לא תוכל התביעה להביא את המבקש לעדות במשפטו של אמו המבקשת. ניסיון כזה היה נוגד את הוראת סעיף 4 לפקודת הראיות. מותר גם להניח שההגנה באותו משפט לא תביא את המבקש לעדות מטעמה, ועל כן לא תוכל התביעה להגיש נגד המבקשת את אמרת החוץ המפלילה שמסר בנה.

מכאן, שבבחירתה להעמיד לדין את שני המבקשים בצוותא חדא, עלולה התביעה לעקוף את הוראת סעיף 4 לפקודת הראיות, ולכך אין לתת יד.

10. לא למותר לציין כי בעניין בו עסקינן קיימת הלכה מפורשת של בית המשפט העליון [ע"פ 228/87, 287



כרמי ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(1) 332 (1988), במסגרתה הובהר כי אין להעמיד לדין נאשמים שסעיפים 3 ו-4 לפקודת הראיות חלים בעניינם בכתב אישום אחד, אם קיימת אמרת חוץ מפלילה של האחד נגד משנהו.

11. אשר על כן אני מקבל את הבקשה ונותן צו להפרדת המשפט.

12. תוך 7 ימים תגיש התביעה לבית המשפט שלושה כתבי אישום, כדלקמן:

אישום אחד יכלול את האישום הראשון נגד שני הנאשמים. אישום זה ימשיך להתנהל במסגרת ההליך הנוכחי; אישום שני, נגד המבקשת בלבד, יכלול את אישומים 2 ו-3; אישום שלישי, נגד המבקש בלבד, יכלול את האישום השני. שני האישומים הנוספים יקבלו מספרי הליך חדשים. מובן כי אין המאשימה חייבת להגיש את כל כתבי האישום הללו, אם תסבור שאין ברשותה די ראיות להגיש איזה מהם (כולו או חלקו).

13. עם הגשת כתבי האישום החדשים יובאו התיקים לעיוני לשם מתן החלטות להמשך.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ו, 16 מאי 2016, בהעדר הצדדים.